

FAUNA DELS PARCS DE L'HOSPITALET: EL PARC DE BELLVITGE

Fotografies de: Ignasi Torre i Pau Nuez

CADERNERA
Jilguero
Carduelis carduelis

És un ocell reproductor abundant al municipi. S'alimenta d'insectes i t una gran predilecció per les llavors dels cànecs.

PINSÀ COMÚ
Pinzón vulgar
Fringilla coelebs

Es tracta d'una espècie freqüent al municipi durant l'hivern, sobretot al riu Llobregat, a la zona agrícola i als grans parcs de la ciutat.

PARDAL COMÚ
Gorrión común
Passer domesticus

Espècie no habitual

MUSARANYA COMÚ
Musaraña común
Crocidura russula

Espècie no habitual

COTXA FUMADA
Colirrojo tizón
Phoenicurus ochruros

Es poden veure individus a llats o grups de cotxa fumada durant tot l'hivern. Aquest ocell s'adapta molt bé a viure en zones urbanes. N'és característic el moviment vibrant de la cua.

TÓRTORA TURCA
Tórtola turca
Streptopelia decaocto

Es reproduïx a la majoria de parcs i jardins de la ciutat. És una espècie novvinguda a L'Hospitalet, on fa unes dècades va aparèixer de forma natural provinent dels Balcans.

MUSSOL COMÚ
Mochuelo
Athene noctua

Espècie no habitual

RATOLÍ MEDITERRANI
Ratón moruno
Mus spretus

Espècie no habitual

GAFARRÓ
Verdecillo
Serinus serinus

És una espècie molt abundant al municipi durant tot l'any. Aquest ocell, característic d'ambients mediterranis, s'adapta molt bé a les ciutats.

MALLERENGA CARBONERA
Carbonero común
Parus major

Viu als parcs durant tot l'any. Com totes les mallerengues, és un ocell forestal i insectívor que nia en cavitats. Se'l pot veure a les branques penjant cap per avall.

COTORRA DE KRAMER
Cotorra de Kramer
Psittacula krameri

Espècie no habitual

TALPÓ COMÚ
Topillo común
Microtus duodecimcostatus

Espècie no habitual

MOSQUITER COMÚ
Mosquitero común
Phylloscopus collybita

Els individus d'aquesta espècie arriben a l'hivern. Són especialment abundants al tram fluvial i a la zona agrícola adjacent. Durant la resta de l'any n'hi ha una població més escassa als parcs i jardins de la ciutat.

VERDUM
Verdeón
Carduelis chloris

És una espècie reproductora abundant al municipi durant tot l'any. Els fringíl·lids en general són molt apreciats, perquè creen melodies variables i en poden aprendre molts nous.

SERP VERDA
Culebra bastarda
Malpolon onspessulanus

Espècie no habitual

PAPAMOSQUES GRIS
Papamoscas gris
Muscicapa striata

Nidifica en alguns parcs urbans. És fàcil observar els individus d'aquesta espècie fent vols ràpids i curts en una branca per capturar insectes.

GARSÀ
Urraca
Pica pica

Aquesta au s'ha adaptat a viure a les ciutats des de fa pocs anys. Se la pot localitzar als parcs més grans durant tot l'any. En són característics els seus esbrancs a les parts més altes dels arbres.

SARGANTANA IBÈRICA
Lagartija ibérica
Podarcis hispanica

Espècie no habitual

ARBRES ORNAMENTALS DELS PARCS DE L'HOSPITALET

El Parc de Bellvitge

Es va inaugurar el 15 de març de 1998. Té una superfície de 32.600 m² de zona verda i d'espais lúdics i ocupa un espai que anys enrere era destinat a acollir noves edificacions. Les pressions veïnals van aturar-ne el procés, i el parc de Bellvitge es va convertir en una de les principals i més llargues reivindicacions del moviment veïnal.

L'origen del topònim Bellvitge prové del mas de Malvitge o Malviatge i la seva capella, originària del segle XI. El pas de Malvitge cap a Bellvitge sembla que es deu al fet que els terrenys del mas, més aviat pantanosos i insalubres, van esdevenir terres cultivables, i aquest fet va motivar que la zona passés a denominar-se Bellavista o Bellviatge, i d'aquí provindria la contracció Bellvitge.

La primera referència completa de la capella és documentada en un testament de l'any 1279 en què consta una donació a l'ermita de Santa Maria de Bellvitge. L'any 2003 se'n va ampliar la superfície arran de la restauració de l'ermita i la construcció d'un hotel entre el parc i la residència.

Al parc de Bellvitge hi ha 25 espècies diferents d'arbres. L'espècie més abundant n'és el platan d'ombra. El pollancre del Canadà, el braquiqueton, el til·ler, el lledoner i el pi pinyoner, juntament amb l'espècie esmentada, en formen gairebé el 75% dels exemplars.

De la resta d'espècies cal destacar un parell de ginjolers i els lledoners de la Xina.

Àrea Metropolitana de Barcelona
Mancomunitat de Municipis

L'Hospitalet

ECOIMA
Centre d'Educació Ambiental

Ajuntament de L'Hospitalet

ARBRES ORNAMENTALS DELS PARCS DE L'HOSPITALET: EL PARC DE BELLVITGE

Amb la col·laboració de: **CEL'H (Centre d'Estudis de L'Hospitalet)**
Dibuixos de: **Joaquim Boix** Fotografies de: **Tomàs Ballesteros**

FAUNA DELS PARCS DE L'HOSPITALET

El Parque de Bellvitge

Se inaugurà el 15 de març de 1998. Té una superfície de 32.600 metres quadrats de zona verda i de espais lúdics i ocupa un espai que abans estava destinat a acollir noves edificacions. Les pressions veïnals deturaren el procés i el parc de Bellvitge es convertí en una de les principals i més llargues reivindicacions del moviment veïnal.

El origen del topònim Bellvitge prové del mas (casa de labrança) de Malvitge o Malviatge i la seva capella, originària del segle XI. El pas de Malvitge a Bellvitge sembla derivar del fet que els terrenys de la casa, pantanosa i insalubre, es convertiren en terres cultivables, i això motivà que la zona passés a anomenar-se Bellavista o Bellviatge, i de ahí provindria la contracció Bellvitge.

La primera referència completa de la capella està documentada en un testament del 1279 en el qual consta una donació a l'ermita de Santa Maria de Bellvitge. En l'any 2003 es feu ampliar la superfície a causa de la construcció d'un hotel i de la residència.

En el parc de Bellvitge hi ha 25 espècies diferents d'arbres. La més abundante és el plàtan de sombra. El lamo del Canadà, el brachichito, el tilo, l'almeiz i el pino piñero, juntament amb l'espècie mencionada, formen gairebé el 75% dels exemplars.

Del rest de les espècies cal destacar un parell d'azufaïfs i els exemplars d'almeiz de Xina.

Àrea Metropolitana de Barcelona
Mancomunitat de Municipis

21
L'Hospitalet
Centre d'Educació
Ambiental

ECOIMA
Centre d'Educació
Ambiental

Ajuntament de L'Hospitalet

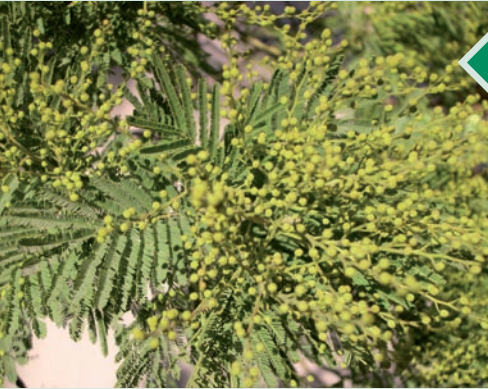
TIL-LER
Tilo
Tilia sp.

Origen: Europa

OLIVERA
Olivo
Olea europaea

Origen: Regió mediterrània

MIMOSA
Mimosa
Acacia dealbata

Origen: Austràlia i Tasmània

PI PINYONER
Pino piñero
Pinus pinea

Origen: Regió mediterrània

LLORER
Laurel
Laurus nobilis

Origen: Regió mediterrània

POLLANCRE
Chopo
Populus nigra

Origen: Europa i Àsia

XIPRER
Ciprés comú
Cupressus sempervirens

Origen: Regió mediterrània

ROBÍNIA
Acàcia
Robinia pseudoacacia

Origen: Estats Units

DESMAI
Sauce llorè
Salix babylonica

Origen: Prússia

PARQUINSÒNIA
Palo verde
Parkinsonia aculeata

Origen: Mèxic

ARBRE DE L'AMOR
Árbol de Judea
Cercis siliquastrum

Origen: Regió mediterrània

ÀLBER
Àlamo blanc
Populus alba

Origen: Regió mediterrània

PLÀTAN D'OMBRA
Plàtan
Platanus x hispanica

Origen: Sud d'Europa i l'Àsia occidental

BELLAOMBRA
Omb
Phytolacca dioica

Origen: Amèrica del Sud (l'Argentina i el Perú)

ARBRE AMPOLLA
Árbol botella
Brachychiton populneum

Origen: Austràlia

LLEDONER DE LA XINA
Almeiz de Xina
Celtis sinensis

Origen: Xina, el Japó i Corea

ALZINA
Encina
Quercus ilex

Origen: Regió mediterrània

TIPUANA
Palo rosa
Tipuana tipu

Origen: Amèrica del Sud

NEGUNDO
Arce negundo
Acer negundo

Origen: Amèrica del Nord i Mèxic

